Vonnisnummer / Griffienummer **2023 / 1765**
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **1 december 2023**
Naam van de eerste beklaagde W.S.
Systeemnummer parket **21CO35164** Dossiernummer **23H000453**

rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt
Sectie correctioneel
Kamer 18A.

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

A.H.
geboren op (...)
van Venezolaanse nationaliteit
wonende te,
zonder gekende woon- of verblijfplaats

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester R.V., advocaat te (...)

tegen:

BEKLAAGDE(N) :

1. **W.S.**, RRN (...)
2251 geboren te (...) (Nederland) op (...)
van Nederlandse nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester V.H., advocaat te (...).

2. **M.K.**, RRN (...)
2252 geboren te (...) (Nederland) op (...)
van Nederlandse nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester T.D., advocaat te (...).

3. BV **M.**
2253 met maatschappelijke zetel gevestigd te (...) KBO (...)
beklaagde, vertegenwoordigd door meester V.H., advocaat te (...).

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A. Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van personen, het nemen of de overdracht van de controle over hun, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij hun toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.
(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1.1°, 2 en 4, 433 septies lid 1.2° en 2 en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

Te Hamont-Achel en bij samenhang te Lanaken (gerechtelijk arrondissement Limburg, afdeling Tongeren) en elders in het Rijk, alsook bij samenhang te Eindhoven (Nederland) en te Weert (Nederland), de feiten gepleegd zijnde in het buitenland doch ingevolge officieel bericht van de Nederlandse overheid dd. 27 januari 2023, de bevoegdheid ingevolge artikel 7 §2 VT Sv zich bevindend bij de Belgische rechtbank alwaar de beklaagden hoofdverblijfplaats hebben, de feiten eveneens strafbaar zijnde in Nederland ingevolge artikel 273f Nederlands strafwetboek, tussen 12 oktober 2021 en 1 september 2022, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 31 augustus 2022
door W.S. en M.K.,

1. ten aanzien van A.H. (...)
2. ten aanzien van Z.I. (...)
3. ten aanzien van **C.**H. (...)
4. ten aanzien van G.T. (...)

B. Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van personen, het nemen of de overdracht van de controle over hun met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij hun toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.
(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1.3°, 2 en 4, 433 septies lid 1.2° en 2 en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

Te Hamont-Achel, te Peer en bij samenhang elders in het Rijk, tussen 15 mei 2022 en 1 september 2022, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 31 augustus 2022
door W.S., M.K. en **BV M.**

1. ten aanzien van A.H. (...)
2. ten aanzien van Z.I. (...)
3. ten aanzien van M.S. (...)
4. ten aanzien van M.Kh. (...)
5. ten aanzien van **de niet nader geïdentificeerde persoon genoemd "N."**
6. ten aanzien van **de niet nader geïdentificeerde persoon genoemd "J."**
7. ten aanzien van **de niet nader geïdentificeerde persoon genoemd "C."**
8. ten aanzien van **de niet nader geïdentificeerde persoon genoemd "L."**
9. ten aanzien van **de niet nader geïdentificeerde persoon genoemd "N.M."**
10. ten aanzien van **de niet nader geïdentificeerde persoon genoemd "A."**

C. Op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, met de omstandigheid dat de daders daarbij misbruik hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.
(art. 380 § 1.4° en 7, 380 §§ 3.2° en 7 en 382 §§ 1 en 4 Sw)

Vanaf 1 juni 2022, ingevolge de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht, strafbaar gesteld als volgt:

Onverminderd de toepassing van artikel 433quinquies van het Strafwetboek, tegenover meerderjarige personen, hetzij de prostitutie te hebben georganiseerd, buiten de gevallen die de wet bepaalt, met als doel het bekomen van een voordeel, hetzij prostitutie te hebben bevorderd, ertoe te hebben aangezet, te hebben aangemoedigd of te hebben vergemakkelijkt met als doel het, rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel, hetzij maatregelen te hebben genomen om het verlaten van de prostitutie te verhinderen of te bemoeilijken, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd tegen kwetsbare meerderjarigen ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand, hun leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.
(art. 433quater/1, 433quater/4, 433quater/6 lid 1 en 3 en 433quater/8 Sw)

Te Hamont-Achel en bij samenhang te Lanaken (gerechtelijk arrondissement Limburg, afdeling Tongeren) en elders in het Rijk, tussen 12 oktober 2021 en 1 juni 2022, meermaals, op niet nader te bepalen data, minstens op 13 oktober 2021
door W.S. en M.K.

1. ten aanzien van A.H. (...)
2. ten aanzien van C.H. (...)
3. ten aanzien van G.T. (...)

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 31 maart 2023 waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

TENLASTELEGGINGEN A.1 tot en met A.4

Deze tenlasteleggingen omvatten enerzijds feiten in Nederland te Eindhoven en te Weert waarvoor de strafrechtelijke vervolging door de Nederlandse autoriteit werd overgedragen op 27.01.2023 alsook anderzijds feiten te Hamont-Achel en Lanaken.

Deze feiten van mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting ten aanzien van A.H., Z.I., C.H. en G.T. werden door de beklaagden fundamenteel betwist.

Zoals hierna ook onder de tenlastelegging C zal worden uiteengezet, is de rechtbank van oordeel dat er niet genoegzaam naar recht wordt aangetoond dat de beklaagden W.S. en M.K. een zekere controle hadden over de seksuele activiteiten van A.H., C.H. en G.T..

Het dwingen om commerciële seksuele diensten te verlenen en het dwingen om een deel of het geheel van de inkomsten af te staan, is niet aangetoond voor A.H., C.H. en G.T.. Ook het pooierschap (tenlastelegging C) acht de rechtbank niet bewezen.

De eerste beklaagde W.S. en de tweede beklaagde M.K. worden dan ook vrijgesproken van de tenlasteleggingen A.1, A.3 en A.4.

In haar eerste op 31 augustus 2022 afgelegde verklaring aan de politiediensten als slachtoffer van mensenhandel verwees A.H. enkel naar de economische uitbuiting en verklaarde ze: *"Ze hebben me nooit verplicht om seks te hebben met iemand."*.

In haar verklaring van 16 september 2022 gaf ze aan twee maanden geleden van Spanje naar België te zijn gekomen om vervolgens voor te houden vroeger ook geadverteerd te hebben op de site KINKY.NL onder de naam **"M."** en zich *5 à 6 maanden geleden* te hebben geprostitueerd in België waarbij een percentage van ongeveer 20% van de inkomsten bestemd was voor de eerste beklaagde W.S. en de tweede beklaagde M.K.. Ze gaf aan de foto's voor deze site zelf te hebben gemaakt. Ze gaf ook aan *90,00 euro* per dag te hebben moeten betalen voor de kamer in LANAKEN.
Ze vervolgt: *"Toen ik er mee gestopt ben, heb ik de boekhouding weggegooid....Ik heb het drie keer gedaan telkens voor een week...de eerste keer in Lanaken (een jaar geleden) en een tweede en derde keer in een Roompot park ... Ik kwam op regelmatige basis naar België om hier geld te komen verdienen omdat ik mijn familie in Venezuela moet onderhouden. Ik was te beschaamd om mij in Spanje te prostitueren omdat ik manicure was in Spanje..."*.

Na de derde keer zou ze zijn gestopt en kwam ze voor de poetsfirma werken...

Bij het beëindigen van haar verhoor verduidelijkte ze 4 keer in België te zijn geweest: twee keer in Lanaken en twee keer in de Roompot.

In haar verklaring op 13 februari 2023, nadat ze werd geconfronteerd met de onderzoeksgegevens en de data dat ze in België was, gaf ze aan een eerste keer (zonder tijdsaanduiding) naar Lanaken te zijn gekomen. *"Wanneer ik daarna terugkwam was dit maximum voor 14 dagen en soms ook een week. De eerste keer ben ik met een flixbus naar hier gekomen."*.
Geconfronteerd met document 10 van een flixbusreservatie op haar naam en deze van P.Y. (geen datum) stelde ze dan weer dat dat de eerste keer was dat ze naar België kwam en P.Y. eerste en tweede beklaagde kende.
Geconfronteerd met twee treintickets op naam van haarzelf en haar zus vanuit Chalon sur Saone (voorbij Lyon) naar Parijs op 04.10.2021 verhaalt ze dat de politie haar uit de flixbus had gezet omwille van het roken van een joint, en dat eerste beklaagde zorgde voor deze treintickets.
Nochtans gaf ze verder in het verhoor aan de tweede keer slechts twee dagen in Lanaken te hebben verbleven toen de politie daar binnen viel op 13.10.2022 (haar zus was daar toen ook aanwezig).
Geconfronteerd met vijf boekingen op haar naam in de Roompot gaf ze aan er twee periodes te hebben verbleven en gewerkt van 21.01.2022 tot 28.01.2022 en van 28.03.2022 tot 04.04.2022.
Van 04.04.2022 tot 18.04.2022 verbleef ze er wel maar werkte ze er niet en **ze herinnerde zich niet er van 16.05.2022 tot 20.05.2022 te hebben verbleven.**

Op het einde van dit verhoor verklaarde ze zich te hebben moeten prostitueren onder de naam ***"L."*** en dat ze "haar" advertentie zag op KINKY.NL toen ze in Spanje was, aangevende dat eerste beklaagde W.S. deze advertentie gebruikte om andere meisjes te laten afkomen en voor haar te laten werken.

De rechtbank stelt vast dat A.H. steeds wisselende verklaringen aflegde. Opvallend is dat ze telkenmale voor korte periodes naar België terugkeerde waarbij ze telkens vergezeld was van een vriendin.

Behalve de door haar afgelegde onduidelijke en tegenstrijdige verklaringen, werden er geen overtuigende ondersteunende objectieve elementen gevonden in het strafdossier waaruit de seksuele uitbuiting blijkt.

A.H. gaf zelf aan alle documenten te hebben weggegooid *toen ze ermee is gestopt.*

Blijkbaar kon ze deze beslissing autonoom nemen.

In tegenstelling tot Z.I., bewaarde ze geen "bewijzen" op haar gsm.

In tegenstelling tot hetgeen ze verklaarde, werd door de politie op 13.10.2021 haar gsm niet uitgelezen noch werd haar boekhouding in beslag genomen.

Uit de afgelegde verklaringen door A.H. blijkt dat ze een grote bewegingsvrijheid genoot en na korte verblijven in België van 1 tot 2 weken, zoals zij beschrijft, telkens terugkeerde naar Spanje, haar tijdelijke verblijfplaats. Ze gaf aan als manicure in Spanje te werken (ze beschikte over een Spaanse verblijfsvergunning) en enkel naar België te komen om zich te prostitueren om haar familie in Venezuela te onderhouden. Hierbij was ze dan blijkbaar vaak vergezeld van een andere dame, P.Y., haar zus, Z.I.,...
Ze gaf zelfs aan een periode in de Roompot te hebben verbleven zonder "te werken".

De rechtbank is evenwel van oordeel dat de tenlastelegging A.2 wel genoegzaam naar recht is bewezen en verwijst daarvoor integraal naar het overgemaakte Nederlandse dossier "S.".

Op 31 augustus 2022 (omstreeks 10.45 u) werd Z.I. naar aanleiding van een melding bij de meldkamer bij de politie Limburg (in Nederland) aangetroffen in een vakantiehuis (nummer ...) op het vakantiepark W. in Weert.

Het vakantiehuis was geboekt voor de periode van 26.08.2022 tot 02.09.2022 met opgave van adres (...), e-mailadres : (...) en telefoonnummer (...). Z.I. verklaarde in juli 2022 vanuit Venezuela met het vliegtuig naar Spanje te zijn gereisd en van daaruit naar België te zijn gebracht.

Het vliegtuigticket van 1.240,00 euro moest ze terugverdienen met schoonmaakwerkzaamheden evenals de som van 1.000,00 euro door eerste beklaagde W.S. gestort naar haar om haar kredietwaardigheid aan te tonen als toerist.

Ze verbleef met haar vriendin (A.H.) bij eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K. en diens vier kinderen in (...).

Z.I. toonde een foto van de 4 kinderen afkomstig van het nummer (...) met naam S. (W.S).

Haar Venezolaans paspoort (waarvan ze op haar gsm een foto toonde) werd haar afgenomen door eerste beklaagde W.S. en op een bepaald ogenblik werd ze gedwongen om via prostitutie haar vliegtuigticket sneller terug te betalen.

Hiertoe verbleef ze sedert 27 augustus 2022 in het vakantiehuis te Weert waar ze naartoe was gebracht door eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K..

Uit de camerabeelden van de camera "ingang receptie" is op zaterdag 27 augustus 2022 om 13.34 u een vrouwelijke persoon te zien die zéér sterke gelijkenissen vertoont met eerste beklaagde W.S..

Het voertuig (...) met Belgisch kenteken (...) waarmee Z.I. naar het vakantiepark werd vervoerd, is zichtbaar op de camerabeelden "ingang slagbomen" op 27 augustus 2022 om 13.33 u bij het binnen rijden, om 20.39 u bij het buiten rijden en op 28 augustus 2022 om 00.06 u bij het binnen rijden van het vakantiepark.

Dit voertuig stond op de oprit van de woning te (...) geparkeerd op het ogenblik van de uitgevoerde huiszoekingen in België eerst op 19.10.2022.

De verbalisanten stelden vast dat de door Z.I. gehuurde kamer was ingericht als kamer voor seksuele ontvangsten: massage-olie, twee pakjes condooms met nog 7 resterende condooms, tissues, ... zogenaamde Ring deurbel.

Ze gaf aan in totaal met 14 personen seks te hebben gehad hetgeen ze bijhield op haar telefoon.

Ze werkte onder de naam "*M.L.*" aan 120,00 euro voor één uur, 80,00 euro voor een half uur en 60,00 euro voor 20 minuten. Elke avond tussen 21u en 23 u werden de ontvangen geldsommen opgehaald door eerste en tweede beklaagde en brachten zij haar eten.

Er was een camera in haar kamer geplaatst zodat eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K. de klanten konden zien en met haar spreken. De camera was verbonden met de telefoon van W.S..

Uit het onderzoek blijkt dat de boeking voor haar verblijf werd verricht op 27.08.2022 en er om 13.37

u werd ingecheckt zonder dat er een vereiste was tot overlegging van een identiteitskaart of paspoort in het vakantiepark.

Er werden twee toegangspasjes afgeleverd waarvan er één werd gebruikt door W.S. en M.K..

Uit onderzoek blijkt dat eerste beklaagde W.S. het telefoonnummer (...) gebruikte om de seksklanten voor Z.I. te regelen.
Z.I. gaf aan nooit geld te hebben ontvangen, ook niet voor haar schoonmaakwerkzaamheden. Ook daarover hield ze een boekhouding bij door naar haar eigen telefoonnummer te sturen hoeveel uren ze had gewerkt. Ze moest zich zelfs prostitueren tijdens haar menstruatie en kreeg geen tampons ter beschikking.

Midden augustus werd ze door eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K. meegenomen naar een (...) hotel in Eindhoven waar ze een seks-klant moest ontvangen.

Nadien werd er een video in deze kamer gemaakt om op de website te plaatsen.

Op de sekssite Kinky.nl werd onder de werknaam "M.L." een advertentie aangetroffen onder de naam "'L.' New in town privé-ontvangst in Weert" met vier foto's van een vrouw in lingerie gelijkend op Z.I. met de vermelding van de prijzen.

Op 9 augustus 2022 om 23.42 u werden de vier foto's geüpload, en op 10 augustus 2022 online gezet. Op 27.08.2022 om 13.43 u is er een video geüpload. Er werd meerdere malen betaald op 10, 12, 15, 16 en 27 augustus 2022 door het bankrekeningnummer van M.K. (...).

De adverteerder gebruikte het e-mailadres : (...).

De video blijkt te zijn gemaakt in een kamer die sterke gelijkenissen vertoont met een kamer op de website van het Van der Valkhotel.

Op 21 augustus 2022 werd de vakantiebungalow 70 voor de periode vanaf 26 augustus 2022 tot en met 2 september 2022 geboekt op naam van A.H. (...) (...) en werd de som van 528,00 euro betaald vanaf het bankrekeningnummer met IBAN-nummer (...) op naam van tweede beklaagde M.K..
Vanaf deze rekening werden 4 betalingen aan BV (...) aangetroffen voor 10, 12, 15 en 16 augustus 2022.

Bij de gegevens van A.H. (ID ...) stond het bankrekeningnummer (...) en het e-mailadres (...) vermeld.

In 2022 werden nog 4 x een vakantiewoning gereserveerd op naam van A.H., driemaal werd de borg teruggestort op het rekeningnummer van eerste beklaagde W.S. (...).

De reservatie bij (...) hotel op 16.08.2022 gebeurde op naam van tweede beklaagde M.K.. Ter plaatse werd betaald met een rekeningnummer eindigend op (...).

Uit het onderzoek van het telefoontoestel van Z.I. blijken haar contacten, telefoongesprekken en Whatsapp chats alsmede locaties o.a. op 30 juli 2022 op de A7 Autoroute du Soleil in Frankrijk en op 31 juli 2022 in België Hamont-Achel. Tevens blijkt op 16 juli 2022 gebruik te zijn gemaakt van (...) WIFI.

De door Z.I. ten aanzien van de Nederlandse politiediensten afgelegde verklaringen op 5 oktober 2022 (met als bijlage de tekening van het voertuig waarmee ze naar het vakantiepark werd gebracht en de 5 foto's m.b.t. het vliegtuigticket) en van 11 oktober 2022 (met foto van de seksadvertentie) worden tevens ondersteund door :

- de melding bij de politiediensten van een mogelijke ontvoering;
- de verklaring van de receptioniste in het vakantiepark W.;
- het financieel onderzoek m.b.t. de boekingsgegevens vakantiepark W. waaruit blijkt dat het IBAN-nummer (...) van tweede beklaagde M.K. is en van de vijf boekingen drie maal de borg op het rekeningnummer van eerste beklaagde W.S. werd terug gestort;
- de bevindingen voor de boeking met aankomstdatum 16.08.2022 in het hotel Van der Valk in Eindhoven alwaar tweede beklaagde M.K. zich met paspoort identificeerde;
- de bevindingen omtrent de seksadvertentie Kinky.nl en het uploaden van de video;
- het financieel onderzoek omtrent de gegevens van de seksadvertentie waaruit blijkt dat tweede beklaagde M.K. een viertal betalingen uitvoerde;
- de bevindingen van de camerabeelden vakantiepark W.;
- het uitvoerig onderzoek van de telefoon van Z.I. met bijzondere verwijzing naar de Whatsapp gesprekken met A.H. op blz. 115-128 vervat in het P.V. van bevindingen maar ook met eerste beklaagde W.S., het nummer (...) waaronder ze adverteert als "M.L." en met de zus van A.H., C.H..

De rechtbank stelt vast dat verdere nog lopende onderzoeksgegevens in Nederland niet bij het strafdossier werden gevoegd, doch meent dat de reeds voorhanden zijnde onderzoekselementen voldoende naar recht de schuld in hoofde van eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K. aantonen.

Uit navolgend Belgisch onderzoek blijkt dat het nummer (...), zijnde het nummer op de advertentie Kinky.nl voor "M.L." of het nummer dat de seksklanten voor Z.I. regelde, gebruik maakte van twee zendmasten te HAMONT-ACHEL, net zoals de twee nummers (...) en (...) in gebruik door de beklaagden W.S. en M.K..

Uit onderzoek blijkt dat het Belgische oproepnummer in gebruik op naam van M. K. met IMEI-nummer (...) ook verbonden was aan het nummer (...), doch vanaf 31.08.2022 (15.06 u) was deze IMEI-nummer niet meer verbonden met het nummer (...), zijnde het ogenblik van de aangifte van de mensenhandel. Op 29.08.2022 van 13.16 u tot 14.02 u maakte het oproepnummer (...) gebruik van de zendmast te Lommel Einderpad evenals het oproepnummer (...) op naam van M. K.. Op 29.08.2022 om 16.40 u tot 16.42 u maakt het oproepnummer (...) gebruik van de zendmast te Pelt Jachtweg, en op 29.08.2022 van 16.41 u tot 16.42 u evenals het oproepnummer (...) van W.S..
Met het nummer (...) werd tevens op 29.08.2022 om 19.17 u geprobeerd contact te nemen met Q. bvba.

Het handelen van eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M. K. was gericht op het prostitueren van Z.I. en haar ertoe aan te zetten dat ze zich beschikbaar zou stellen voor het verrichten van seksuele handelingen met derden tegen betaling en dit met het oog op het aflossen van haar schuld ten aanzien van eerste en tweede beklaagde en dit naast het verrichten van poetswerkzaamheden.

Eerste en tweede beklaagde onderhielden de contacten met de klanten, boekten de afspraken en controleerden Z.I. via de camera.

Ze boekten de kamer in het vakantiepark, ze brachten haar naar deze locatie en pikten haar weer op om ook nog poetsactiviteiten uit te oefenen. Ze brachten haar eten en ontvingen de gelden van de klanten. Z.I. ontving geen vergoedingen voor de geleverde prestaties die golden ter aflossing van de door haar opgebouwde schuld bij de eerste en de tweede beklaagde.

Eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M. K. hadden haar Venezolaans paspoort ontnomen, en Z.I. was de Nederlandse taal niet machtig. Ze beschikte evenmin over een werkvergunning. Ze bevond zich in een administratieve, sociale en financiële precaire situatie.

Hierdoor had Z.I. geen keuze dan zich de door eerste beklaagde en tweede beklaagde opgelegde seksuele activiteiten te laten plaatsvinden.

Om haar schulden te kunnen aflossen, kon ze niet anders dan zich verder te laten misbruiken.

TENLASTELEGGINGEN B.1 tot en met B.10

<u>Eerste en tweede beklaagde</u>

Uit de strafinformatie blijkt dat eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M. K. zich bedienden van de vennootschap BV M. om een constructie op te zetten waarbij de uiterlijke schijn van legaliteit werd opgehouden en zij hun verantwoordelijkheden maskeerden.

Middels een raamovereenkomst van 02.05.2022 werd "personeel" via onderaanneming te werk gesteld bij Q. bvba waarbij de onderaannemer (= BV M.) ervoor diende te zorgen dat het tewerkgestelde personeel in het bezit was van een geldige tewerkstellingsvergunning en er zich toe verbond alle wettelijke bepalingen betreffende dimona- en limosa voorschriften te respecteren. Ook stond de onderaannemer in voor de inhoudingen en doorstortingen aan de R.S.Z.

Bij een uitgevoerde huiszoeking te Lommel bij Q. bvba op 19.10.2022 met bijstand van de sociale inspectie werd vastgesteld bij nazicht van het e-mail-verkeer tussen BV M. en Q. bvba dat de eerste beklaagde W.S. op 11 april 2022 naar Q. bvba mailde om zich kandidaat te stellen voor het invullen van openstaande vacatures.

De eerste werkplanning nam een aanvang op 16.05.2022. Als namen van werknemers werden doorgegeven: 'H.' (A.H.), 'N.', J., 'C.', 'S.' (M.S.), 'L.', 'N.M.', 'A.' en 'A.'.

Uit nazicht van de facturen opgesteld door BV M. gericht aan Q. bvba blijkt dat de facturen liepen van week 20 (16.05.2022) tot en met week 35 (30.08.2022).

Bij een uitgevoerde huiszoeking te (...), bijgestaan door twee leden van de sociale inspectie voor wat betreft het lokaal waar een gedeelte van de administratie van de firma BV M. was ondergebracht, werden documenten in beslag genomen zoals een weekplanner, werkbons Q. bvba , een sollicitatiebrief op naam van H.N., een farde met reisdocumenten op naam van Z.I.,...

De rechtbank stelt vast dat het strafdossier geen P.V. 's van de sociale inspecteurs bevat of informatie omtrent de analyse van de in beslag genomen documenten bij BV M.

Er werden geen sociaal strafrechtelijke inbreuken in het kader van huidig strafdossier ten laste gelegd, enkel mensenhandel met het oog op economische uitbuiting (tenlastelegging B tussen 15 mei 2022 en 1 september 2022).

De hiervoor genoemde huiszoekingen werden uitgevoerd na de verklaringen van A.H. op 31.08.2022 en 16.09.2022.

Zoals blijkt uit het A.P.V. HA.55.L8.3915/2022 van 31.08.2022 ontving A.H. rond 8 u 's morgens op 31.08.2022 een telefoon en stortte ze in.

Ze was op dat ogenblik werkzaam bij het poetsbedrijf Q. bvba, meer bepaald bij het bedrijf P. gelegen te (...).

A.H. gaf aan te worden uitgebuit en het slachtoffer te zijn van mensenhandel.

C.S. die met A.H. samenwerkte op dat ogenblik, contacteerde de politiediensten rond 10.29 u.

A.H. vertelde aan C.S. (zie haar verklaring) dat ze moest werken voor eten en onderdak, en enorm veel schulden had bij W.S., die samen met M.K. de werkkrachten aan Q. bvba ter beschikking stelde via derde beklaagde BV M. A.H. moest eerst haar schulden aflossen voordat ze haar papieren zou krijgen. Ze sliep bij de eerste en tweede beklaagde in de woning.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de PZ Hano reeds e-mails had ontvangen over deze zaak en het gegeven dat A.H. tegen haar wil werd vastgehouden te Hamont-Achel, (...).

Bij nazicht ter plaatse werden de politiediensten van PZ Hano door W.S. geïnformeerd dat A.H. bij hen op de zolder verbleef en ze op dat ogenblik werkte in het poetsbedrijf van W.S. waarbij 's ochtends aan de politiediensten bij telefonische navraag door de politiediensten A.H. antwoordde dat alles in orde was op hun vraag of ze tegen haar wil werd vastgehouden. Nadien zou ze zijn ingestort.

C.S. gaf in haar verklaring aan dat ze het meisje voor het eerst gezien zou hebben in januari-februari 2022. Ze verklaarde dat ze meestal samenwerkte met "N.", een Oekraïense, ook tewerkgesteld via beklaagden.

In haar verklaring op 31 augustus 2022 gaf A.H. aan dat eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K. haar vanuit Valencia naar België brachten en ze moest werken om haar reiskosten terug te betalen en kost en inwoon te verkrijgen. Eerste en tweede beklaagde namen haar telefoon af en sloten deze aan op hun computer om haar berichten te bekijken. Ze gaf aan ongeveer 37 uren te hebben gewerkt als poetsvrouw.
Ze moest hen nog 2.000,00 euro. Ze gaf aan over een verblijfskaart voor Spanje te beschikken en dat haar paspoort haar werd afgenomen.

In haar verklaring 16 september 2022 bevestigde ze dat haar paspoort was weggenomen en gaf ze aan dat de twee mensen uit Oekraïne, die in de containers achter de woning te (...) verbleven, ook voor W.S. en M.K. poetsten, alsook de ouders van M.K. en de vader van W.S.. De betalingen gebeurden cash. Noch zij noch Z.I. hadden geld/loon ontvangen.

In het kader van het Nederlandse onderzoek werden er verklaringen afgelegd door Z.I. waarin ze aangaf nooit geld te hebben ontvangen, ook niet voor haar schoonmaakwerkzaamheden. Daarover hield ze een boekhouding bij door naar haar eigen telefoonnummer te sturen hoeveel uren ze had gewerkt. Zelfs tijdens haar verblijf in het vakantiepark in W. werd ze afgehaald om te poetsen, zoals blijkt uit de Whatsappchats tussen A.H. en Z.I. o.a. op 29.08.2022 waarin M. bericht : *"ik moet weer werken en jij moet klaar staan om 5 uur, denk ik. Je moet gaan schoonmaken."* waarop Z.I. vroeg om haar schoonmaak-T-shirt voor haar te willen meebrengen.
Ze gaf aan dat wat ze verdiende met het schoonmaken en de prostitutiewerkzaamheden was om de schuld te betalen: *"Ik weet dat ik bij het schoonmaakbedrijf 80-90 uur had gewerkt. Ik wist dat dit genoeg was om mijn schuld van de reis af te betalen. In het begin was dit de enige schuld die ik had. Maar het werd alleen maar meer en meer."*. En daarom werd ze in het huisje gestopt.

Door de onderzoeksrechter werden beschikkingen tot huiszoeking verleend op 10.10.2022 in de woning en aanhorigheden alsook de aldaar gelegen containers te (...).

Aldaar werd vastgesteld dat een zwarte (...) met nummerplaat (...) op de oprit stond en er in de woning behoudens eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K. geen personen aanwezig waren.

In de tuin van de woning werden 3 containers/hob units gezien waarvan 1 ingericht als woonruimte waarin M.Kh. °(...) werd aangetroffen, die volgens de vaststellingen van de verbalisanten enkel de Oekraïense taal machtig was.

Door de politiediensten werden geen verdere initiatieven ontplooid inzake vaststellingen (foto's beschrijvingen) van deze bewoning noch werd de aangetroffen persoon gehoord of zijn partner.

Nochtans blijkt bij de analyse van de uitlezing van het gsm-toestel van eerste beklaagde W.S. vervat in het P.V. 4202/22 dat M.S. (als contact geregistreerd in Whatsapp onder het Oekraïens nummer (...)) als poetsvrouw werkte voor eerste beklaagde W.S. en er vanwege M.S. en haar partner A. ontevredenheid blijkt aangaande de niet-uitbetaling door eerste beklaagde W.K.. Ook A. staat als contact geregistreerd in Whatsapp en uit de berichtgeving blijkt een geldvraag vanwege A. naar eerste beklaagde W.K..

De rechtbank verwijst naar bijlage 2 bij het P.V. gevoegd omvattende 12 bladzijden fotodossier manuele uitlezing Whatsapp en in het bijzonder het door M.S. op 14.08.2022 om 20.09 u verzonden bericht dat ze geld nodig hebben om boodschappen te doen. Op 16.08.2022 stuurde eerste beklaagde W.S.: *"Morgen werk van 05.00 u tot 12.15 u. Om 04.20 u klaarstaan"*... Op 28.08.2022 om 22.38 u: *"Morgen werk van 05.30 u. Om 04.50 u klaarstaan."*. Op 03.09.2022 stuurde M.S.: *"Goedemiddag S. (W.S.), I. zei dat je alles hebt berekend en ons salaris zal geven, we wachten."*.

Uit een verzonden bericht op 22.09.2022 blijkt dat er een groot verschil is tussen de berekening gemaakt door de verzender M.S. en deze opgesteld door eerste beklaagde W.S., en dat op 25.09.2022 M.S. meldde dat A. boos was i.v.m. de betalingen.

Uit het P.V. 3446/2022 blijkt dat bij navraag bij de sociale inspectiedienst derde beklaagde BV M. geen werknemers heeft ingeschreven en bij de lijst van activiteiten bij de oprichting onderhoud van gebouwen of poetsen niet werd vermeld.

In zijn verhoor op 6 februari 2022 gaf de tweede beklaagde M.K. aan dat A.H. niet officieel voor BV M. werkte maar *"proefondervindelijk."*. Hij bevestigde te hebben gezorgd voor het vervoer naar het poetsbedrijf maar dat eerste beklaagde W.S. de administratie regelde. Hij gaf aan dat er was afgesproken met Helen dat ze het vliegticket vanuit Venezuela voor haar vriendin zou terugbetalen. Ook Z.I. *"moest haar dingen betalen"* en draaide volgens tweede beklaagde proef in de firma van W.S.. Ook was het koppel uit Oekraïne dat bij hem woonde en werkte zonder contract aan het proefdraaien.

Hij verklaarde dat A.H. en Z.I. samen rond de 2.500,00 euro schulden bij hen hadden. De opgebouwde schuld bestond volgens hem uit het vliegtuigticket, de vervoerskosten met name de benzine, de tol, en dergelijke.

Tweede beklaagde W.S. gaf in haar verhoor aan dat de klacht van A.H. totaal onterecht was en dat ze gezegd had vrijwillig te helpen. Ze had volgens haar een „
vrijwilligerscontract". Ze poetste maar kreeg niet betaald. Met haar werk betaalde ze de door eerste en tweede beklaagde voor haar gemaakte kosten terug. Ze verklaarde verder dat ze niet als werknemer was ingeschreven in het bedrijf en DIMONA niet geregistreerd was omdat haar documenten niet in orde waren (illegale tewerkstelling van buitenlandse werknemers).

Alhoewel ze ontkende dat andere vrouwen zonder contract voor haar bedrijf zouden hebben gewerkt en het koppel uit Oekraïne volgens haar officieel zou zijn tewerkgesteld, gaf ze verder in haar verhoor aan dat Z.I. voor haar firma in de poetssector heeft gewerkt en hiervoor nooit geld ontving doch dat dit zeker geen 100 uren waren.

Aldus wordt vastgesteld dat via BV M. in de periode mei 2022 tot en met augustus 2022 personeel werd geleverd zonder dat aan enige terzake geldende wettelijke bepaling werd voldaan.

De meerdere sociaal strafrechtelijke inbreuken werden evenwel niet vastgesteld.

Beklaagden hebben van de diensten van de arbeidskrachten gebruik/ misbruik gemaakt enerzijds door hen gratis voor zich te laten werken met het oogmerk "om de aan hen verschuldigde schulden te laten terug betalen" zonder dat hiervoor aan deze arbeidskrachten loon werd uitgekeerd, en anderzijds om voor henzelf vermogensvoordelen te genereren door de lonen niet volledig en laattijdig uit te betalen door de terzake geldende beschermende wettelijk sociale bepalingen niet toe te passen en de verschuldigde sociale lasten te ontlopen door clandestiene tewerkstelling (zwartwerk).

De arbeidskrachten werden economisch uitgebuit nu ze door de omstandigheden waarin ze werden tewerk gesteld geen rechten op sociale zekerheid verwierven bij gebreke aan de bescherming door een arbeidscontract: er was geen recht op een minimale vergoeding, geen enkele sociale bescherming (bij ziekte,...), geen arbeidsongevallenverzekering, ... Ze waren onderworpen aan de willekeur en beslissingsmacht van beklaagden teneinde hun opzet te realiseren.

Ze verkeerden daarenboven in een sociale en/of verblijfsrechtelijke en/of financieel precaire situatie en waren volledig afhankelijk van de grillen van eerste en tweede beklaagde.

Uit de gegevens van het strafonderzoek blijkt dat het loon ten aanzien van M.S. en M.Kh. niet alleen zeer onregelmatig en met vertraging werd uitbetaald maar ook dat er discussies waren omtrent het aantal gepresteerde en te vergoeden werkuren.

Het overeengekomen loon werd niet, laattijdig, onvolledig en ontransparant uitbetaald.

De arbeidskrachten werden voor de door hen geleverde prestaties die een rendabele activiteit en winst voor beklaagden vormde, niet vergoed.

Nochtans blijkt uit het strafdossier dat de werkkrachten gedetailleerde overzichten van hun arbeidsprestaties bijhielden.

Zelfs Z.I. hield de door haar geleverde arbeidsprestaties bij door deze naar zichzelf te sturen en dit om zicht te hebben op de omvang van het nog door haar verschuldigde bedrag aan eerste en tweede beklaagde.

De eerste beklaagde betaalde het koppel M. cash uit maar hield stelselmatig loon achter zodat ze nooit het hun verschuldigde loon kregen uitbetaald.

Uit de gevoerde communicatie blijkt dat eerste beklaagde W.S. absoluut niet wilde dat er rechtstreeks contact werd genomen met Q. bvba ook al gebruikte ze de laattijdige uitbetaling door deze als argument om het door haar te weinig of niet uitbetaalde loon aan het koppel M. te verdoezelen.

Uit de verklaringen van eerste en tweede beklaagde blijkt dat ze het normaal vonden dat er geen vergoedingen voor de geleverde prestaties werden uitbetaald verwijzende naar *"een vrijwilligerscontract"* of *"proefdraaien"* dan wel dat er nog verschuldigde kosten waarvan enkel zij de omvang bepaalden nog niet waren voldaan.

De arbeidskrachten waren volledig afhankelijk van en overgeleverd aan beklaagden.

Ook voor wat betreft hun huisvesting waren de arbeidskrachten afhankelijk van beklaagden.

A.H. en Z.I. werden op de zolder van de woning ondergebracht terwijl het Oekraïens koppel in containers in de tuin woonde.

De verblijfkosten werden door beklaagden in rekening en in mindering gebracht van het uit te betalen loon.

Eerste beklaagde W.S. werd door M.S. om "geld" gesmeekt zodat ze boodschappen kon doen en overleven, en dit terwijl het Oekraïens koppel M. hun land ontvluchtte omwille van de oorlogssituatie en naar zeggen van eerste beklaagde W.S. bij haar in het "gastgezin" terecht kwam.

A.H. en Z.I. blijken hun eigen land te zijn ontvlucht omwille van werkloosheid en lage lonen, en hoopten bij een tewerkstelling in het buitenland geld te verdienen om hun families te onderhouden. Ze kregen het aan hen verschuldigde loon niet uitbetaald omdat de gemaakte reiskosten en de aangeboden kost en inwoon moesten worden vergoed. Hun identiteitsdocumenten werden hen ontnomen.

De werkkrachten stonden onder hiërarchische controle van eerste beklaagde die de contacten met Q. bvba onderhield en die de opdrachten ontving en besliste of de werkkrachten konden/ moesten werken.

De arbeidskrachten werden door tweede beklaagde M.K. met de camionette (...) opgehaald en naar de werkplek gebracht en later weer opgehaald.

De eerste en tweede beklaagde hadden de volledige beslissingsbevoegdheid inzake de tewerkstelling en de huisvesting.

Het tewerkstellen van werknemers op een wijze dat ze economisch worden uitgebuit, is een tewerkstelling die in strijd is met de menselijke waardigheid overeenkomstig art. 433quinquies §1 3° Sw. (vgl. Cass. 5 juni 2012, AR. P.12.0107.N).

De tewerkstelling van de werkkrachten in de hiervoor geschetste omstandigheden duidt op economische uitbuiting en is in strijd met de menselijke waardigheid.

Gelet op het voorgaande, is het duidelijk dat beklaagden zoveel mogelijk inkomsten wilden genereren ten nadele van deze werkkrachten die de Nederlandse taal niet spraken en/of over geen geldige verblijfsvergunning en/of werkvergunning beschikten, zich in een precaire situatie bevonden en volledig afhankelijk waren van de beklaagden voor hun tewerkstelling en hun huisvesting.

Het is duidelijk dat de door beklaagden gehanteerde werkwijze economische uitbuiting tot doel had waardoor de werkkrachten zich in omstandigheden beneden de menselijke waardigheid bevonden zoals hiervoor reeds geschetst en tevens rekening houdende met het gegeven dat ze als werknemer door de afwezigheid van enig arbeidscontract en het "zwartwerk"/ illegale tewerkstelling niet konden genieten van enige vorm van sociale bescherming en alzo dus ook geen aanspraak maakten op een mobiliteitsvergoeding, betaalde feestdagen, vakantiegeld, eindejaarspremie, gewaarborgd loon bij ziekte, sociale zekerheidsbescherming etc.

Uit het geheel van de in het dossier vervatte gegevens staat vast dat het in casu niet enkel gaat om loutere overtreding van de sociale- en/of vreemdelingenwetgeving, maar ook om een uitbuiting in de economische sfeer waarbij door beklaagden daarenboven misbruik werd gemaakt van de kwetsbare positie waarin de arbeidskrachten zich bevonden, met name hun precaire administratieve/verblijfsrechtelijke en/of sociale en financiële penibele situatie.

In hoofde van eerste en tweede beklaagden zijn de feiten van de tenlasteleggingen B.1 tot en met B.4 bewezen.

Bij gebreke aan concrete objectieve elementen blijkt uit het strafdossier evenwel niet dat de arbeidsvoorwaarden voor "N.", "J.", "C.", "L.", "N.M." en "A." in strijd zouden zijn geweest met de menselijke waardigheid zodat een schending van art. 433quinquies §1, 3° Strafwetboek niet is aangetoond en evenmin de verzwarende omstandigheid. De beklaagden worden vrijgesproken voor de tenlasteleggingen B.5 tot en met B.10.

<u>Wat de aansprakelijkheid van de derde beklaagde BV M. betreft</u>

Op grond van artikel 5, eerste lid Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd.

De ten laste gelegde misdrijven onder de tenlastelegging B.1 tot en met B.4 werden ook voor rekening van de vennootschap BV M. gepleegd.

Er werd gekozen voor een bedrijfsvoering met miskenning van de meest elementaire wettelijke bescherming van de in onderaanneming uitgeleende arbeidskrachten.

Op de vennootschap rust bijgevolg als rechtspersoon een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen B.1 tot en met B.4 kunnen haar worden toegerekend en zijn bewezen ten aanzien van derde beklaagde. Net zoals eerste en tweede beklaagde wordt derde beklaagde vrijgeproken van tenlasteleggingen B.5 tot en met B.10.

TENLASTELEGGINGEN C.1 tot en met C.3 (tussen 12 oktober 2021 en 1 juni 2022, minstens op 13 oktober 2021)

Op 13 oktober 2021 werd te Lanaken, (...) een actie uitgevoerd kaderend in een grensoverschrijdend Nederlands dossier ter bestrijding van de mensenhandel en exploitatie van prostitutie (A.P.V. TG.37.LA.9296/2021 van 13.10.2021).

De Nederlandse politie maakte een afspraak via de website www.redlights.be met *"P."* via het nummer (...). Dit gebeurde in de Nederlandse taal. Ook de advertentie op Redlights was in de Nederlandse taal gesteld.

Op de deurbel te Lanaken, (...) waar de afspraak met P. doorgang zou vinden, stonden de namen M.K. en W.S. vermeld.

De afspraak met P. bleek te zijn gemaakt met **G.T.** (° (...)– Spaans paspoort (...)).

Eveneens aanwezig in het appartement waren:
C.H. °(...) (Venezolaans paspoort (...));
A.H. °(...) (Tijdelijke Spaanse verblijfvergunning (...) vervaldatum 26.06.2022.

De politie stelde vast dat de drie slaapkamers waren ingericht als kamers om klanten te ontvangen.

R.G. verhaalde dat ze elk 80,00 euro per dag huur betaalde voor het gebruik van de locatie.

Ze overhandigde de politie een schriftje waarin ze haar financiële boekhouding bijhield.

Dit roze boekje werd in beslag genomen onder het nummer SIN : (...). De rechtbank vergewiste zich van het roze notitieboekje doch kon niet vaststellen dat er per dag 80,00 euro als woonstvergoeding werd genoteerd met de verwijzing naar "HABITACIONES".

Nochtans zou R.G. dit in een spontaan relaas aan de verbalisanten hebben gemeld waarbij ze zou hebben verhaald dit bedrag te betalen aan de huurders van het appartement hen daar bij het huurcontract voor het appartement op naam van H.J. en W.S. (...) overhandigend.

G.T. zou de politie in de Duitse taal hebben aangegeven dat alle afspraken inzake seksuele dienstverlening gemaakt werden door C.Ho. met nummer (...).

De beide gsm-toestellen van R.G. werden uitgelezen.

Op het gsm-toestel van R.G. werd de afspraak op 13.10.2021 om 18.30 u gevonden doorgegeven door het nummer (...). Dit is het nummer bij P. vermeld bij de advertentie Red Lights. Dit nummer is opgeslagen in de beide gsm-toestellen in het bezit van G.T..

Ook het gsm-nummer van eerste beklaagde W.S., m.n. het nummer (...), stond in de beide toestellen opgeslagen, evenals het gsm-nummer van C.H..

Het oproepnummer (...) kon niet worden geïdentificeerd. Het gsm-nummer van C.Ho. kwam volgens de Nederlandse politie voor in een onderzoek dat zich richtte op het faciliteren van uit Zuid-Amerika afkomstige prostituées.

Op 25.11.2021 werd H.J. verhoord door de politie. Hij gaf aan een relatie te hebben met C.Ho., die meerdere keren op het appartement kwam, en dat P. opvang zocht via C.Ho. en ze van hem op het appartement mochten verblijven. Hij ontkende betalingen te hebben ontvangen.

In hun verhoren van 25.11.2021 verwezen zowel eerste beklaagde W.S. als tweede beklaagde M.K. naar vriendinnen van hun vader/schoonvader.

Enkel de gsm van C.Ho. werd nog bijkomend uitgelezen waarbij géén communicatie met het gsm-nummer van C.Ho. werd vastgesteld.

De rechtbank vindt geen uitlezing/analyse van het gsm-toestel van A.H. in oktober 2021 alhoewel het toestel blijkbaar in beslag werd genomen voor uitlezing.

De rechtbank is van oordeel dat niet is aangetoond dat eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K. misbruik zouden hebben gemaakt van de seksuele activiteiten van A.H., C.H. en **G.T.**.

Uit de gegevens van het strafonderzoek blijkt dat C.Ho. het appartement gehuurd door H.J. en eerste beklaagde W.S. ter beschikking werd gesteld door H.J. en dat "P." bij haar onderdak bekwam.

Het strafonderzoek toont niet aan dat eerste beklaagde W.S. of de tweede beklaagde M.K. advertenties voor de hoger vermelde personen op seks-websites zouden hebben geplaatst of instonden voor het klantenbeheer of het beheer van de inkomsten of de telefoonoproepen via het telefoonnummer aan de seksadvertenties zouden hebben beantwoord in de Nederlandse taal waarna betrokkenen zouden zijn geïnformeerd omtrent de gemaakte afspraak.

Evenmin is genoegzaam naar recht aangetoond dat ze enige vergoeding zouden hebben ontvangen per klant. Ook de ontvangst van huur voor de locatie hoger dan de betaalde normale overeengekomen maandelijkse huurprijs voor het appartement is niet bewezen.

De enkele mededeling door G.T. in een spontaan relaas dat ze per dag 80,00 euro moesten betalen aan de huurders voor de locatie zonder bijstand van een tolk en niet ondersteund door haar boekhouding in het roze schriftje (waar dit bedrag dagelijks zou zijn vermeld onder de titel "habitaciones") kan niet worden aangemerkt als afdoende bewijs van een door eerste en tweede beklaagde beoogd of bekomen abnormaal economisch voordeel ingevolge de uitgeoefende seksuele activiteit in het appartement.

G.T., A.H. en C.H. werden niet gehoord met bijstand van een tolk zodat er geen duidelijkheid kon worden bekomen omtrent de specifieke omstandigheden waarin deze seksuele activiteiten plaatsgrepen.

De tenlastelegging C.1 tot en met C.3 is niet afdoende naar recht bewezen in hoofde van eerste beklaagde W.S. en tweede beklaagde M.K.. Beide beklaagden worden hiervan vrijgesproken.

STRAFMAAT

1. Eerste beklaagde W.S.

Aangezien de in hoofde van eerste beklaagde bewezen verklaarde feiten verbonden zijn door eenheid van opzet zoals hiervoor reeds vermeld, wordt in toepassing van artikel 65, al.1 Sw. slechts één enkele straf opgelegd, namelijk de zwaarste.

De rechtbank oordeelt dat de hierna bepaalde straf, zowel m.b.t. de gevangenisstraf als m.b.t. de geldboete, een gepaste straf is.

Hierbij wordt rekening gehouden met:
- de ernst van de feiten en de periode van de bewezen verklaarde feiten;
- de persoonlijkheid van beklaagde;
- het strafrechtelijk verleden van beklaagde.

De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De rechtbank acht het, rekening houdend met de aard en de ernst van de in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten, niet gepast om haar het voordeel van uitstel van de straf te verlenen.

De feiten vereisen een straf die beklaagde het onduldbare en verwerpelijke van haar daden moet doen inzien.

Een effectieve gevangenisstraf en effectieve geldboete dringen zich dan ook op.

Beklaagde maakte zich schuldig aan mensenhandel waarbij Z.I. in de prostitutie werd gebracht op een verregaande en ontluisterende manier van uitbuiting waarbij de lichamelijke en geestelijke integriteit van het slachtoffer ondergeschikt werd gemaakt aan de zucht naar geldelijk gewin in hoofde van de beklaagde.

Beklaagde profiteerde op een parasitaire manier naast haar seksuele verdiensten en ook van de voor het bedrijf BV M. verrichte poetswerkzaamheden waar tevens drie andere arbeidskrachten waren "tewerk gesteld".

Voor beklaagde telde alleen de rendabiliteit en het bekomen van vermogensvoordelen.

Bij het nastreven van dit winstbejag hield zij totaal geen rekening met de psychische en fysische integriteit van de slachtoffers en het eerbiedigen van de menselijke waardigheid.

De feiten zijn ernstig en zullen bij sommige slachtoffers nog lang hun sporen nalaten.

De feiten getuigen van een bijzondere minachting voor de slachtoffers en verdienen een duidelijk maatschappelijk signaal.

Overeenkomstig artikel 433novies Sw. wordt beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

De boete wordt zoveel maal toegepast als er slachtoffers zijn.

2. Tweede beklaagde M.K.

Aangezien de in hoofde van tweede beklaagde bewezen verklaarde feiten verbonden zijn door eenheid van opzet zoals hiervoor reeds vermeld, wordt in toepassing van artikel 65, al.1 Sw. slechts één enkele straf opgelegd, namelijk de zwaarste.

De rechtbank oordeelt dat de hierna bepaalde straf, zowel m.b.t. de gevangenisstraf als m.b.t. de geldboete, een gepaste straf is.

Hierbij wordt rekening gehouden met:
- de ernst van de feiten en de periode van de bewezen verklaarde feiten;
- de persoonlijkheid van beklaagde;
- het strafrechtelijk verleden van beklaagde.

De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De rechtbank acht het, rekening houdend met de aard en de ernst van de in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten, niet gepast om hem het voordeel van uitstel van de straf te verlenen.

De feiten vereisen een straf die beklaagde het onduldbare en verwerpelijke van zijn daden moet doen inzien.

Een effectieve gevangenisstraf en effectieve geldboete dringen zich dan ook op.

Beklaagde maakte zich schuldig aan mensenhandel waarbij Z.I. in de prostitutie werd gebracht op een verregaande en ontluisterende manier van uitbuiting waarbij de lichamelijke en geestelijke integriteit van het slachtoffer ondergeschikt werd gemaakt aan de zucht naar geldelijk gewin in hoofde van de beklaagde.

Beklaagde profiteerde op een parasitaire manier naast haar seksuele verdiensten ook van de voor het bedrijf BV M. verrichte poetswerkzaamheden waar tevens drie andere arbeidskrachten waren "tewerk gesteld".

Hij wist goed wat hij deed, en verrijkte zich bewust op de kap van de slachtoffers.

Bij het nastreven van dit winstbejag hield hij totaal geen rekening met de psychische en fysische integriteit van de slachtoffers en het eerbiedigen van de menselijke waardigheid.

De feiten zijn ernstig en zullen bij sommige slachtoffers nog lang hun sporen nalaten.

De feiten getuigen van een bijzondere minachting voor de slachtoffers en verdienen een duidelijk maatschappelijk signaal.

Overeenkomstig artikel 433novies Sw. wordt beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

De boete wordt zoveel maal toegepast als er slachtoffers zijn.

3. Derde beklaagde BV M.

Aangezien de in hoofde van derde beklaagde bewezen verklaarde feiten verbonden zijn door eenheid van opzet zoals hiervoor reeds vermeld, wordt in toepassing van artikel 65, al.1 Sw. slechts één enkele straf opgelegd, namelijk de zwaarste.

Het opleggen van de hierna vermelde straffen en de hierna vermelde strafmaten is gepast rekening houdend met:

- de aard en de ernst van de feiten zoals hoger al besproken;
- de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden;
- het strafrechtelijk verleden.

Een geldboete zoals hieronder nader bepaald, is gepast.

De boete wordt zoveel maal toegepast als er slachtoffers zijn.

Wat de door het openbaar ministerie gevorderde ontbinding van de vennootschap betreft, stelt de rechtbank vast dat art. 7bis en 35 van het Strafwetboek bepalen dat eveneens als straf de ontbinding kan worden uitgesproken wanneer de rechtspersoon opzettelijk is opgericht om de strafbare werkzaamheden te verrichten waarvoor zij wordt veroordeeld of wanneer zij opzettelijk van haar doel is afgewend om dergelijke werkzaamheden te verrichten.

Behoudens het afschrift van de jaarrekening van de vennootschap en de jaarlijkse opgave van de aangiften 2020-2021-2022 vervat in het P.V. 3446/2022, werden aan de rechtbank geen stukken overlegd i.v.m. de vennootschap BV M..

Er is de rechtbank geen informatie bekend omtrent de oprichting haar activiteiten en het maatschappelijk doel behoudens de in het genoemd P.V. gegeven informatie dat het onderhoud van gebouwen of poetsen niet staat vermeld bij de lijst van de activiteiten van BV M..

Gezien de gevorderde ontbinding slechts een facultatief karakter heeft en de rechtbank derhalve niet verplicht is deze uit te spreken, zelfs bij de mogelijkheid tot vaststelling dat de toepassingsvoorwaarden zouden zijn vervuld, beperkt de rechtbank zich tot het uitspreken van een geldboete zoals hierna bepaald.

Ook voor de rechtspersoon wordt de geldboete bepaald in functie van het aantal slachtoffers en wordt de boete zoveel maal toegepast als er slachtoffers zijn.

Verbeurdverklaringen

De bijzondere verbeurdverklaring van het illegale vermogensvoordeel wordt gevorderd door het openbaar ministerie ten bedrage van 15.450,00 euro ten aanzien van de bewezen tenlastelegging B op basis van de facturen vervat in het P.V. 4190/22 opgesteld door BV M. gericht aan Q. bvba.

Krachtens artikel 42, 3°, van het Strafwetboek, wordt de bijzondere verbeurdverklaring toegepast op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen.

Bovendien bepaalt artikel 43bis, tweede lid, van het Strafwetboek, dat bij Wet van 17 juli 1990 is ingevoerd, dat indien de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen,

niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde, de rechter de geldwaarde ervan raamt en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag.

Evenals de verbeurdverklaring van de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, van het Strafwetboek, heeft de verbeurdverklaring bij equivalent eveneens een facultatief karakter.

Te dezen heeft het openbaar ministerie schriftelijk de verbeurdverklaring gevorderd van de vermogensvoordelen zoals hiervoor reeds uiteengezet.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering begroot op basis van een reeks facturen vervat in het P.V. 4190/22 ter berekening van het wederrechtelijk vermogensvoordeel.

Art. 43bis van het Strafwetboek bepaalt dat indien de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde, de rechter de geldwaarde ervan raamt en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag.

De rechtbank merkt in eerste instantie op dat slechts de feiten onder de tenlasteleggingen B.1 tot en met B.4 bewezen werden verklaard, en heeft vastgesteld dat enkel A.H. (37 uur) en Z.I. (80-90 uur) geen loon in ruil voor de geleverde poetsprestaties ontvingen.

Aan M.S. en M.Kh. werd er loon uitbetaald doch onvolledig, ontransparant en laattijdig.

De geleverde werkuren werden a rato van 24,00 euro gefactureerd waarvan 15,00 euro bestemd was ter vergoeding van de geleverde prestaties als werknemer.

De rechtbank raamt het vermogensvoordeel dat de bewezen verklaarde feiten aan genoemde beklaagden hebben opgeleverd, bij ontstentenis aan meer nauwkeurige gegevens en in redelijkheid en billijkheid oordelende, op basis van de verklaring van de beklaagden en de objectieve gegevens in het strafdossier.

Aangezien de rechtbank zich in de onmogelijkheid bevindt om het met zekerheid het onweerlegbaar vermogensvoordeel te berekenen, moet het ex aequo et bono worden geraamd.

De vermogensvoordelen die uit de bewezen misdrijven zijn verkregen, kunnen in totaal op 3.000,00 euro worden geraamd.

Art. 43bis van het Strafwetboek verleent de rechter de bevoegdheid om op onaantastbare wijze te beoordelen of de verbeurdverklaring van een daarmee overeenstemmend bedrag al dan niet moet worden uitgesproken.

De rechtbank is van oordeel dat de beklaagden moeten bestraft worden in de mate van het voordeel die zij uit het misdrijf hebben verkregen.

Het bedrag aan vermogensvoordeel dat beklaagden uit de ten laste van de hen bewezen verklaarde misdrijven geput hebben, wordt in casu naar billijkheid begroot op 1.000,00 euro als vermogensvoordeel ten laste van elke beklaagde.

Gerechtskosten

De gerechtskosten worden verdeeld naar ieders aandeel in de feiten van de tenlasteleggingen hetzij 3/7 voor zowel de eerste en tweede beklaagde en 1/7 voor de derde beklaagde.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De vordering van de burgerlijke partij A.H.

De vordering van de burgerlijke partij tegen de beklaagden werd regelmatig naar de vorm en tijdig ingesteld. Deze partij bewijst haar hoedanigheid en rechtmatig belang. De vordering is ontvankelijk in zoverre geënt op de bewezen tenlastelegging B.1.

De burgerlijke partij vordert een vermengde materiële en morele schadevergoeding van 10.000,00 euro.

Ze vordert een vergoeding op materieel gebied voor het verlies van haar persoonlijke spullen én administratie- en verplaatsingskosten. Tevens vordert ze morele schade ingevolge post traumatische stressstoornis.

In aanmerking genomen het bewezen feit van de tenlastelegging B.1 en de gevorderde schade in oorzakelijk verband hiermede is de rechtbank van oordeel dat in casu kan worden volstaan met het toekennen naar billijkheid van een vermengde vergoeding materieel (verplaatsings- en administratiekosten) en morele schade ten bedrage van 500,00 euro.

Deze vergoeding wordt toegekend met de gevorderde vergoedende en gerechtelijke intresten zij het vanaf de datum van de aanvang van de incriminatieperiode voorzien in de tenlastelegging B.1, hetzij 15 mei 2022.

De voorwaarden van artikel 162bis Sv. zijn voldaan zodat de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding moet worden toegewezen.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:
art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 31, 38, 39, 40, 41, 42, 43bis, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 84 strafwetboek
art. 4 V.T.Sv
art. 191 Sv
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **W.S.**, **M.K.**, Besloten Vennootschap **M.**, **A.H.**,

Op strafgebied

Ten aanzien van **W.S.**, eerste beklaagde

Verklaart W.S. niet schuldig aan de tenlasteleggingen A1, A3, A4, B5, B6, B7, B8, B9, B10, C1, C2 en C3 en spreekt haar hiervan vrij.

Verklaart W.S. schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A2, B1, B2, B3 en B4.

Veroordeelt W.S. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A2, B1, B2, B3 en B4:

tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar en** tot een geldboete van 40000,00 EUR, zijnde een geldboete van 5 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten voorzien in artikel 31 lid 1, 33 en art. 433 novies §1 SW):

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1.000 euro.

Veroordeelt W.S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 3/7 x 396,26 = 169,83 EUR

Ten aanzien van **M.K.**, tweede beklaagde

Verklaart M.K. niet schuldig aan de tenlasteleggingen A1, A3, A4, B5, B6, B7, B8, B9, B10, C1, C2 en C3 en spreekt hem hiervan vrij.

Verklaart M.K. schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A2, B1, B2, B3 en B4. Veroordeelt M.K.

voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A2, B1, B2, B3 en B4:

tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar en** tot een geldboete van 40000,00 EUR, zijnde een geldboete van 5 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten voorzien in artikel 31 lid 1, 33 en art. 433 novies §1 SW):

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;

2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1.000 euro.

Veroordeelt M.K. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 3/7 x 396,26 = 169,83 EUR

<u>Ten aanzien van Besloten Vennootschap **M.**, derde beklaagde</u>

Verklaart Besloten Vennootschap M. niet schuldig aan de tenlasteleggingen B5, B6, B7, B8, B9 en B10 en spreekt haar hiervan vrij.

Verklaart Besloten Vennootschap M. schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen B1, B2, B3 en B4.

Veroordeelt Besloten Vennootschap M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B1, B2, B3 en B4:
tot een geldboete van 192000,00 EUR, zijnde een geldboete van 4 maal 6000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1.000 euro.

Veroordeelt Besloten Vennootschap tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/7 x 396,26 = 56,61 EUR

Op burgerlijk gebied

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering in zoverre geënt op tenlasteleggingen waarvoor vrijspraak;

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij A.H. ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond;

Veroordeelt de eerste beklaagde W.S., de tweede beklaagde M.K. en de derde beklaagde BV M. hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 500,00 euro, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet sedert 15.05.2022 tot heden waarna de gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding van 1.350,00 euro.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt Sectie correctioneel, kamer 18A.:
- N.M., rechter
- M.R., rechter
- B.A., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 1 december 2023 door de voorzitter,
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier V.G..